

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 1 Pv 384/22/5506-41
EEČ: 2-40-278-2023

Martin 13.04.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: , XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona t

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX v presne neurčitej dobe vo večerných hodinách v XXXXX v priestoroch bytu XXXXX po predchádzajúcej slovnej výmene názorov s družkou XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, prechodne bytom XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX sa mal týmto pod vplyvom alkoholu vyhrážať slovami: „ zabijem vás aj seba“, čím u oboch poškodených svojím konaním vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční, vzhľadom na jeho agresívne správanie sa

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Dňa XXXXX poverený príslušník OO PZ XXXXX XXXXX podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a zároveň vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti daného uznesenia.

Dňa XXXXX vyšetrovateľ OR PZ OKP XXXXX podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a zároveň vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti daného uznesenia.

V priebehu vyšetrovania vyšetrovateľ OR PZ OKP XXXXX upozornil na zmenu právnej kvalifikácie skutku s tým, že jeho skutok bude v ďalšom konaní kvalifikovaný len ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Trestného zákona.

Po skončení vyšetrovania bol predložený vyšetrovací spis na tunajšiu prokuratúru spoločne s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Preskúmaním spisového materiálu som zistila, že v danej veci nie je dôvod na postup podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. ale na postup podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. por. a to, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

V priebehu prípravného konania bol k veci vypočutý obvinený, ktorý vypovedal, že pil alkohol už od rána, pričom peniaze naň mal od svojej družky XXXXX, priznal, že túto často klame, potom ho to mrzí, pretože minie na pálenku svoj dôchodok aj peniaze od XXXXX. V predmetný deň, keď sa vrátil do bytu, bola tam aj jeho svokra, teda XXXXX mama XXXXX, ktorá mu začala slovne dohovárať, aby prestal piť, a preto sa začali slovne hádať, on mal, ako už uviedol, kvôli alkoholu okno. On nevie, čo sa dialo, nevie to presne, on si nepamätá, že by sa správal a robil to, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, nepamätá si, že by sa vyhrážal svokre a družke, že ich pozabíja, a ani to, že hľadal nože a pritom vytrhol šuplík na kuchynskej linke, taktiež si nespomína ani, že by v chodbe škrtil XXXXX, iba si spomína na to, že ho chytili chlapi XXXXX a XXXXX, dali ho do obývačky a potom prišli policajti, ktorí ho spútali. Celé ho to mrzí, nespomína si na nič z toho, čo sa stalo, ale ak to vraví XXXXX, tak je to asi pravda, a jeho to veľmi mrzí. On by v živote ani ju ani svokru a ani deti neudrel, ani im v žiadnom prípade neublížil. On si to nevie vysvetliť. Myslí si, že keď si vypije, nie je agresívny, práveže sa s deťmi hrá. A keď sa háda s XXXXX, tak je to len kvôli pálenke. On má k svokre dobrý vzťah, je to dôchodkyňa, on by len chcel poprosiť, keby sa dalo, že by sa išiel sám dobrovoľne liečiť od alkoholu aj ústavne, ak by ho tam poslal súd, pretože má s alkoholom problém. On nechce ísť do basy a nechce, aby sa táto vec riešila súdom, ale mimosúadne. Keď pije, máva okná a na nič si nespomína.

K veci bola vypočutá ako svedok – poškodený XXXXX, ktorá uviedla, že je matkou piatich detí, ktorých otcom je obvinený, tento poslednú dobu podľa

alkoholu, čo už bolo nezvládateľné a preto ho požiadala, aby sa išiel liečiť, čo prvýkrát odmietol, druhýkrát tam bol asi týždeň a prišiel domov, kde sľuboval, že sa napraví a piť nebude, avšak ďalej v tomto pokračoval, bolo to ešte horšie ako predtým, nevnímal svet okolo seba, potreboval len pre seba alkohol, nepomáhal jej a len pýtal peniaze. Dňa XXXXX prišiel domov opitý, u nej bola na návšteve matka, ktorá ju bránila a pýtala sa ho, prečo to robí, on do toho skočil, začal kričať, vytrhol šuplík z kuchynskej linky, kde hľadal nôž a kričal, že buď zabije seba alebo ich, a ona medzitým utekala do chodby, matka volala policajtov, on prišiel za ňou, začal ju škrtiť, čomu zabránili jej synovia vo veku 16 a 14 rokov, ktorí ho držali v izbe, kým nepríde polícia, ktorá potom prišla a odvedli obvineného preč. Keď je obvinený triezvy, nie je agresívny, ale keď vypije alkohol a do toho lieky od doktorky XXXXX, tak je agresívny a boja sa ho.

Dňa XXXXX bola opätovne k veci vypočutá ako poškodená XXXXX, kde do zápisnice o výsluchu svedka poškodeného uviedla pred vyšetrovateľom, že to, čo vypovedala vo svojich predošliých výpovediach, nie je pravda, ona bola pod tlakom, lieči sa na úzkostné stavy. Podotkla, že ona bola v kontakte s XXXXX, kde sa rozprávali, ako dostať XXXXX na liečenie, pričom XXXXX jej povedala, že treba volať políciu, aby ho zobrali. Taktiež uviedla, že si celé vyhrážanie vymyslela, ako aj to, že ju držal obvinený pod krk. Ľutuje, čo povedala, oni spolu žijú 18 rokov a ona nemá vôbec z neho strach. Taktiež vypovedala, že jej matka vyrývala do XXXXX a povedala mu, že jej dcéra si môže nájsť iného a lepšieho. Tiež uviedla, že ľutuje, čo povedala, vie, že sa dopúšťa trestného činu krivej výpovede. Je jej ľúto, čo spôsobila, ide jej len o pomoc, on je invalidný dôchodca, je od narodenia chorý a ten alkohol by ho proste zabil a ona nemala inú možnosť a nevedela, čo jej týmto konaním bude hroziť. Povedala, že sa jej vyhrážal zabitím, ale to nebola pravda. Jej matke ani deťom sa tiež nevyhrážal zabitím. Ona z obvineného nemá žiadny strach. Priznala, že má úzkosti z detstva, lebo mala ťažký život. Je jej ľúto, čoho sa dopustila,

K veci bola vypočutá dňa XXXXX ako poškodená XXXXX, ktorá uviedla, že XXXXX bola pozrieť dcéru a videla obvineného pri bufete, tak ho odfotovala a ukázala dcére fotku. Keď sa vrátil obvinený domov, mal vypité, keď ju zbadal, ju privítal, ona mu ukázala fotku, ako stál pri bufete a povedala mu, že sa nemá s kadekým stretávať, lebo sa vracia Covid a aby nenakazil rodinu, potom mu ešte povedala, že XXXXX sa s ním musí rozísť, ak sa takto bude správať. XXXXX jej na to povedal, že brojí jeho ženu proti nemu a ona mu na to uviedla, že XXXXX nie je jeho žena, zároveň vypovedala, že obvinený sa jej bojí, povedal jej iba toľko, že aby sa do neho nestarala. Ona tiež obvinenému uviedla, že XXXXX je k svetu a že si nájde muža aj s piatimi deťmi a XXXXX si teda myslí, že ona už pre XXXXX niekoho má, čo však nie je pravda, a tiež si myslí, že XXXXX by ho ani nenechala. Nie je pravdou, že by sa jej XXXXX vyhrážal, povedal jej, že keď sa bude starať, tak vypadne. Ona mu na to povedala, že nevypadne. On sa jej vôbec nevyhrážal, vykrikoval XXXXX, že počúva mamku. XXXXX mu povedala, že matku nebude vyhadzovať a následne išli spolu do izby, kde ho hodila XXXXX na posteľ, aby išiel spať. Potom išla dcéra ku deťom do izby a následne bol znova krik, XXXXX vykrikoval, aby ho nechali. Potom deti povedali oco a dost'. Ona sa zľakla a zavolala policajtov, ktorí prišli a dali mu putá. XXXXX a XXXXX sa hádajú kvôli nej, pretože ona dcére stále hovorila, aby si našla poriadneho chlapa. XXXXX bol zúrivy a stále opakoval, že ju má rád. Ona nepočula, že by XXXXX povedal XXXXX, že ju zabije, ak si nájde niekoho iného.

Ona nikdy nevidela, že by XXXXX bil deti, nevyhrážal sa smrťou nikomu, hovoril len, že sa zabije, ak si XXXXX niekoho nájde. Dcéra chodí ku psychiatričke, nakoľko dostáva často úzkosti, každý deň, pričom táto úzkosť pramení hlavne zo smrti jej otca a odvtedy začala chodiť na psychiatriu. Podľa nej XXXXX patrí na liečenie a nie do väzby. Dcéra sa jej nikdy nestážovala, že by ju XXXXX bil alebo sa jej vyhrážal a keď dcére vyčítala, že majú piate dieťa, táto povedala, že sa majú radi. Ona nevidela, že by jej dcéru obvinený škrtil a myslela si, že keď zavolá policajtov, tak ho zoberú na liečenie, a nie do väzenia. XXXXX má aj ju ako svokru rád, len mu nemôže ona povedať, že ho XXXXX opustí. Ona v ten deň vôbec nepočula, že by XXXXX povedal, že niekoho zabije. Povedal, že zabije seba a pôjde za matkou, ktorá mu zomrela. Nevidela, že by XXXXX niekoho zbil alebo že by sa s niekým bil. XXXXX si pred ňu aj klakol, a sľuboval, že sa polepší. Ona z neho nemá strach.

K veci bol vypočutý ako svedok syn obvineného a poškodenej XXXXX XXXXX mladší, ktorý uviedol, že v predmetný deň prišiel oco domov opitý a on počul krik, kričali oco aj mama, on však nerozumel nič, čo oco vravel. Oco ich nikdy nenapadol ako deti, nikdy ich nebil, on nemá z otca strach, tento sa o nich stará, no ako začal piť, nechodí do práce, otec pije asi rok alebo dva dozadu, a on by chcel, aby išiel na liečenie a nie do väzenia. On nikdy nepočul otca, že by sa vyhrážal. Matku ani ich nebil. Rodičia sa takto hádali po prvýkrát a keďže videl, ako oco potiahol mamu za ruku, vybehol medzi nich, povedal im, aby sa nehádali a odstrčil otca. Otec povedal, že to už nebude riešiť a potom prišla hliadka polície.

K veci bola vypočutá ako svedkyňa XXXXX, ktorá uviedla, že jej ambulanciu navštevuje obvinený. Naposledy bola v tejto ambulancii družka obvineného, ktorá jej hovorila, že pije a že sa nechce dať dobrovoľne liečiť, a ona jej povedala, že s liečbou musí súhlasiť, že neexistuje nedobrovoľná liečba, aj keby zavolala záchranku, a iná možnosť je, keby mu bola liečba nariadená, ale to len v prípade, keby spáchal trestný čin.

Ku skutku bol taktiež vypočutý ako svedok príslušník OO-PZ XXXXX-XXXXX XXXXX, ktorý uviedol, že bol v uvedený deň na zákroku u pani XXXXX, tá ich pustila dnu, kde sa snažili naviazať s obvineným konverzáciu a po vyťažení oznamovateľky ho obmedzili na osobnej slobode. Nepočul, že by sa vyhrážal obvinený za ich prítomnosti XXXXX, XXXXX alebo im zabitím. Pamätá si, že uviedol len toľko, že keď si niekoho nájde, nech si ho nepraje. Toto uviedol pani XXXXX. Keď brali obvineného, tak XXXXX hovorila, že aby ho brali. XXXXX sa za ich prítomnosti správala voči obvinenému agresívne, kričala po ňom rôzne nadávky. Pán XXXXX, keď prišli do bytu, im povedal, že on nezostane na mieste, a že ide preč.

V uvedenej veci vypracovala XXXXX odborné vyjadrenie, v ktorom okrem iného uvádza, že menovaný je evidovaný v ambulancii od mája 2021 pre duševnú poruchu spôsobenú pravidelným a nadmerným konzumom alkoholu. Je nastavený na medikáciu liekmi, ktoré u neho tlmia impulzivitu a znižuje chuť na alkohol. Podľa

XXXXX XXXXX v triezvom stave chápe zmysel trestného konania a je spôsobilý sa brániť v trestnom konaní, je možné s ním vykonávať úkony súvisiace s vyšetrovaním. Lekárka záveruje, že ak došlo ku spáchaniu trestného činu pod vplyvom alkoholu, mohli byť u XXXXX ovplyvnené ovládacie a rozpoznávacie schopnosti a preto odporúča vyšetrenie duševného stavu.

Sudca pre prípravné konanie dňa XXXXX vydal podľa § 148 ods. 2 Trestného poriadku príkaz na vyšetrenie duševného stavu pod spisovou značkou XXXXX. Na základe vyššie uvedeného vyšetrovateľ PZ pribral do konania znalca XXXXX uznesením zo dňa XXXXX podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku. Znalec vo veci vypracoval znalecký posudok pod č. XXXXX kde záveruje, že obvinený XXXXX mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť aj napriek stavu opilsti a štruktúre osobnosti. Jeho rozpoznávacie ako aj ovládacie schopnosti v čase činu boli znížené v miere nepodstatnej vplyvom pozitívneho alkoholu. XXXXX chápe zmysel a význam trestného konania. Závislosť na iných návykových látkach znalec nezistil. Konštatuje však závislosť na alkohole a odporúča uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Pobyt XXXXX z hľadiska duševného stavu na slobode nie je nebezpečný. Znalec vylučuje u obvineného v čase činu patologickú opilstosť ako aj patologický chorobný afekt v opilsti.

Vyšetrovateľ uznesením zo dňa XXXXX pribral do konania znalca z odboru klinickej psychológie XXXXX. Znalec vo veci vypracoval znalecký posudok, v ktorom záveruje, že u svedka – poškodeného XXXXX nebola konaním obvineného diagnostikovaná postraumatická stresová porucha, ani patologické obsahy, teda negatívne prejavy spojené s trestným činom. Taktiež neboli podľa znalca zaznamenané známky sekundárnej neurotizácie, teda zvýšenej psychickej záťaže a sociálnej maladaptácie ako prejavov stresu. Na základe všetkých zistení a psychologického vyšetrenia vo všeobecnosti hodnotí znalec svedka – poškodeného ako vierohodného, **no špecificky k vyšetrovanému skutku hodnotí jej výpoveď zo psychologického hľadiska ako účelovú.** Svoj znalecký posudok doplnil v zápisnici o výsluchu znalca dňa XXXXX, kde konštatuje, že u svedka poškodeného XXXXX je vo všeobecnosti zachovaná vierohodnosť, to znamená, že nemá sklony k fabulácii a konfabulácii, **vo všeobecnosti nemá potrebu si vymýšľať, no špecificky ku skutku ju hodnotí ako neverohodnú.** Aj osoba, kebyže všeobecne nedôveryhodná špecificky ku skutku môže vypovedať vierohodne. **Z toho vyplýva, že výpovede zo dňa XXXXX boli účelové, pričom v týchto popisovala XXXXX XXXXX zážitky z detstva - prežité skúsenosti z detstva pre účely za účelom dosiahnutia cieľu alebo rozhodnutia súdu nariadenia protialkoholického liečenia, nakoľko jej partner XXXXX dobrovoľnú liečbu nezvláda a odmieta.** Sama poškodená uviedla, že vyjadrenie vyšetrovateľky dňa XXXXX že všetko bude v poriadku, bráva v zmysle, že jej druh XXXXX pôjde na protialkoholické liečenie a nie do väzby. Daná skutočnosť bola ovplyvnená tým čo prežila pri otcovi, tak má zachované v pamäti danú skutočnosť. Poškodená v prvých dvoch výpovediach klamala za účelom, aby sa šiel jej druh liečiť a k určitým interpersonálnym konfliktom medzi obvineným a poškodenou, pričom však ide o bežné výmeny názorov v rodine spojené s konzumáciou alkoholu. Znížené skóre ľži znamená vierohodnosť vo všeobecnosti, ďalej to znamená, že osoba nemá sociálne žiaduce odpovede, to znamená, že mala by vypovedať pravdivo, čo sa nestalo v danom prípade pri prvých dvoch výpovediach. Poškodená je vierohodná

svoje prežitie z detstva ako znalec vyššie uviedol, opísala vo svojich dvoch výpovediach, teda XXXXX a pri poslednej výpovedi zo dňa XXXXX uviedla, že predošlé výpovede si vymyslela, pričom táto výpoveď je vierohodná. Hádky sú v dôsledku požívania alkoholu zo strany XXXXX. Poškodená nevedela inak donútiť svojho druhu zúčastniť sa protialkoholického liečenia, účelom jej konania bolo, aby toto liečenie bolo nariadené súdom, preto klamala a opísala v prvých dvoch výpovediach zážitky prežité z detstva, nečakala, že obvinený bude väzobne stíhaný, pri poslednej výpovedi sa ku klamstvu priznala, pričom uviedla, že vypovedala v hneve, chcela, aby šiel druh na protialkoholické liečenie, nečakala, že mu hrozí trest.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 ods. ods.2 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, pričom čin spácha na chránenej osobe,

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona sa blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona sa blízkou osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, nebezpečného elektronického obťažovania podľa § 360b alebo financovania terorizmu podľa § 419c ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Trestný čin je protiprávny čin, ktoré znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Trestný čin je kategóriou trestného práva hmotného vyjadrenou súhrnom zákonných znakov, ktoré ustanovujú a vyjadrujú ktoré konanie je trestným činom. Trestný zákon ustanovuje, že trestným činom je zavinené konanie trestne zodpovednej osoby, ktorého znaky sú obsiahnuté v osobitnej časti v konkrétnej skutkovej podstate. Zákonnými znakmi skutkovej podstaty sú 4 skupiny znakov určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku. Všetky zákonné znaky sú obsiahnuté v jednotlivých základných skutkových podstatách a niektoré z nich sú aj všeobecne upravené vo všeobecnej časti. Všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené súčasne inak nejde o trestný čin, aj keby išlo o protiprávne konanie.

Subjekt predstavuje trestne zodpovedná fyzická osoba, ktorá svojím konaním naplnila ostatné znaky trestného činu. Trestný zákon ju označuje ako páchatel' trestného činu, spolupáchatel' a účastník.

Subjektívna stránka zahrňuje znaky vzťahujúce sa na psychiku páchatel'a ako vnútorný vzťah k jeho konaniu a následku. Najvýznamnejší z nich je zavinenie, ktoré ma formu úmyslu alebo nebanlivosti.

Zavinenie je obligatórnym znakom subjektívnej stránky a je nevyhnutné pre naplnenie akejkolvek skutkovej podstaty trestného činu.

Pri naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty vyššie uvedeného zločinu, prichádza do úvahy pri posudzovaní subjektívnej stránky, konanie, spáchané formou úmyselného zavinenia.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel':

písm. a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

písm. b/ vedel, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Zavinenie je vybudované na dvoch zložkách a to **vedomostnej a vôľovej**, pričom podľa stupňa naplnenia vôľovej zložky rozlišujeme **úmysel priamy alebo nepriamy**. Vedomostná zložka je v oboch prípadoch rovnaká.

Pri priamom úmysle páchatel' chce spôsobiť porušenie alebo ohrozenie chráneného záujmu. Chcenie sa chápe ako najvyšší prejav vôle.

Pri nepriamom úmysle páchatel' priamo nechcel spôsobom uvedenom v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, súčasne je však uzrozumený s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nastane.

Pri skúmaní zavinenia páchatel'a nestačí samo zistenie, že páchatel' vedel, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ale treba zisťovať všetky skutočnosti, z ktorých by bolo možné spoľahlivo vyvodiť, že bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom nespôsobí. Posúdeniu primeranosti jeho dôvodov treba pristúpiť z hľadiska skúseností páchatel'a a ostatných okolností prípadu.

Pri skúmaní trestnej zodpovednosti z hľadiska príčinného vzťahu je korektívom zavinenie, ktoré musí pristúpiť k príčinnému vzťahu medzi konaním a následkom. Pokiaľ na pričítanie následku stačí nebanlivosť, treba, aby páchatel' aspoň podľa okolností a svojich osobných pomerov mal a mohol príčinný vzťah predvídať.

Ak páchatel' koná v tzv., negatívnom skutkovom omyle, t.j. nie je si vedomý niektorej zo skutočností, ktoré sú zákonnými znakmi určitého trestného činu, je

vylúčená zložka vedomia, a tým jej zodpovednosť na úmyselný trestný čin, alebo za trestný čin spáchaný z vedomej nebanlivosti.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie mám za to, že je nepochybné, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, sa nestal, čo vyplýva zo všetkých vyššie uvedených dôkazov. Je evidentné, že poškodená XXXXX vo svojich výpovediach z XXXXX ako aj v trestnom oznámení vypovedala účelovo a to v snahe pomôcť svojmu partnerovi v jeho probléme s alkoholom, ktorý má, čo je zrejmé aj zo znaleckého posudku vypracovaného na obvineného, pričom nečakala, aké dôsledky bude mať pre obvineného jej konanie, sama uviedla, že v týchto výpovediach nehovorila pravdu a to vo svojej poslednej výpovedi z XXXXX, kde celé svoje konanie aj oľutovala, mrzí ju to celé, čo spôsobila,

Dávam do pozornosti aj znalecký psychologický posudok vypracovaný na poškodenú XXXXX a výpoveď znalca XXXXX, ktorý daný posudok spracoval, z ktorých je zrejmé, že hádky sú v dôsledku požívania alkoholu zo strany XXXXX. **Poškodená nevedela inak donútiť svojho druhu zúčastniť sa protialkoholického liečenia, účelom jej konania bolo, aby toto liečenie bolo nariadené súdom, preto klamala a opísala v prvých dvoch výpovediach zážitky prežité z detstva, nečakala, že obvinený bude väzobne stíhaný, pri poslednej výpovedi sa ku klamstvu priznala, pričom uviedla, že vypovedala v hneve, chcela, aby šiel druh na protialkoholické liečenie, nečakala, že mu hrozí trest. Výpovede zo dňa XXXXX boli účelové, pričom v týchto popisovala zážitky z detstva - prežívšie skúsenosti z detstva pre účely za účelom dosiahnutia cieľu alebo rozhodnutia súdu nariadenia protialkoholického liečenia, nakoľko jej partner XXXXX dobrovoľnú liečbu nezvláda a odmieta. Sama poškodená uviedla, že vyjadrenie vyšetrovateľky dňa XXXXX že všetko bude v poriadku, bráva v zmysle, že jej druh XXXXX pôjde na protialkoholické liečenie a nie do väzby.**

Taktiež poukazujem na výpoveď syna XXXXX a poškodenej XXXXX, z ktorých vyplýva, že predmetný skutok sa nestal.

Do spisového materiálu bol zabezpečený odpis registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky osoby XXXXX, nar. XXXXX, z obsahu ktorého je zrejmé, že menovaný má v danom registri osem záznamov, posledným je záznam z roku 2014, kedy bol menovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu XXXXX pod spis. značkou XXXXX vo veci trestného činu § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a § 348 ods. 1 písm. Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na desať mesiacov v Ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, k vykonaniu trestu došlo dňa XXXXX.

Z obsahu lustrácie v Ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky je zrejmé, že osoba XXXXX, nar. XXXXX sa v minulosti, za sledované obdobie, dopustila pätnástich priestupkov, z toho štyri boli na úseku priestupkov proti majetku podľa § 50 zákona SNR. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a jedenásť priestupkov na úseku porušenia bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

V zmysle zásady trestného konania stanovenej podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestné stíhanie je možné viesť len pre skutok, ktorý vykazuje znaky niektorého z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona.

Na vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti páchatel'a je potrebné, aby konanie páchatel'a kumulatívne napĺňalo všetky zákonné znaky prečinu po formálnej stránke, ako aj materiálnej stránke. Formálnu stránku pritom tvoria protiprávnosť a typové znaky skutkovej podstaty trestného činu charakterizujúce objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov získaných zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne som dospela k záveru, že zo strany obvineného XXXXX nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý mu bolo vznesené obvinenie.

Podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, sa jednoznačne nestal a preto bolo potrebné rozhodnúť o zastavení trestného stíhania v zmysle § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Soňa Repáňová
prokurátorka